

ter ham til det Arbejde, og han i den første Tid ikke tjener den gode Løn, som gamle, erfarne, øvede og dygtige Folk tjener, skulde det saa være en Fejl af ham at modtage dette Arbejde, eller skulde Kasserne modsætte sig, at han modtager det, og foretrække, at han tager Arbejds-løshedsunderstøttelse? Der, synes jeg, er et Punkt, der trænger til Oplysning.

Hvad den anden Sag angaar, som jeg rørte ved, de ulovlige Strejker, tager det ærede Medlem (Martin Olsen) fejl, naar han tror, at det drejer sig om den Statistik, som gentagne Gange har været anført her, med det ringe Antal, som skulde have nægtet at tage anvist Arbejde. Om denne Statistik vil jeg i al Almindelighed sige, at jeg tror, den er meget misvisende. Jeg tror ikke, den har nogen som helst Værdi, fordi det allerstørste Antal af de Tilfælde, i hvilke en Mand faar anvist, men ikke tager Arbejde, ikke bliver meldt tilbage til Arbejdsanvisningskontoret. Det kræver Loven, og det kræver Lovforslaget, saaledes som det nu er vedtaget af Folketinget og foreligger her. Jeg har det Haab, at man saavel fra Kassernes som fra Arbejdsgivernes Side vil bidrage til at bringe dette Forhold i Orden, saa at det virkelig meldes til Kontoret, naar en Mand har nægtet at tage Arbejde eller kommer en halv Time efter og siger: „Det var ikke Meningen, at jeg skulde slæve“. Det er en ganske almindelig Udtalelse, der er faldet de Hundreder af Gange, naturligvis fra de arbejdssky og ikke fra de ordentlige Arbejdere. Hele denne Statistik tror jeg altsaa ikke er noget værd, og det var ikke det, jeg rørte ved. Det Spørgsmaal, jeg rettede til det ærede Medlem, angik Antallet af ulovlige Strejker og Aarsagen dertil. Det forekommer mig, at det ærede Medlem sagde, at det var de færreste Strejker, der skyldtes Syndikalisterne, det største Antal Strejker skulde skrive sig fra Uoverensstemmelse mellem Lønnen og Priseniveauet. Det var det, jeg gerne vilde have, at det ærede Medlem skulde tage Afstand fra, fordi jeg tror, det vilde være skadeligt, om den Opfattelse bredte sig i Befolkningen, at Landstingets socialdemokratiske Parti og Fagforeningerne i Virkeligheden ad den Vej godkender det store Antal ulovlige Strejker. Jeg troede, jeg mødtes her med det ærede Medlem, naar jeg opfordrede ham til klart og tydeligt at udtale, at det store Antal af de ulovlige Strejker maa man ganske bestemt tage Afstand fra.

Martin Olsen: Jeg er ikke sikker paa, at det morer det høje Ting at høre denne Diskussion, specielt om Snedkeriet, men jeg vil dog sige, at det ærede Medlem (Foss) jo taler ganske teoretisk om disse Arbejdsanvisninger, som han flere Gange har omtalt. Hvad vil det sige, at der er Brug for saa og saa mange Ligkistesnedkere, og at der er saa og saa mange Snedkere, der er ledige? Ved det ærede Medlem, hvor længe det Arbejde vil vare? Kan de Folk, der skulde lave Ligkisterne, staa saa længe, at de kan faa den Øvelse, der er nødvendig? Det ved det ærede Medlem sikkert ikke noget om; jeg ved det i alt Fald ikke. Og for øvrigt, selv om Ligkister er en ganske ordinær Ting, saa er der dog ogsaa visse Hemmeligheder ved Ligkistesnedkeriet, f. Eks. det at støbe Ligkistelaag sammen kan enhver ikke gøre, det skal først læres. Der er adskillige Snedkerbrancher, f. Eks. den at lave Trappegelændere. Der er mange udmærkede Snedkere, som aldrig har lært at lave Trappegelændere. Det ærede Medlem taler ganske teoretisk, som om en Snedker var en Snedker; for hvem alting var *eins Bier*. Men det er fuldstændig forkert.

Minister Stauning: Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Foss) henvendte en Bemærkning til mig om Overgangen til andre Fag og sagde, at det var dog rimeligt, at en ung Mand, der havde lært Snedkerfaget, men maaske ikke Model-snedkeriet, gik over til dette, selv om han skulde tjene noget mindre. Jeg er fuldstændig enig i, at noget saadant skal kunne ske, men det sker jo ogsaa hver eneste Dag. Der er Hundreder og Tusinder af Arbejdere, som i visse Perioder søger ind i Brancher, som er sideordnede med det Fag, de oprindelig tilhører. Men noget helt andet er, at man, naar man taler om disse Forhold, er tilbøjelig til at mene, at en Arbejder er en Arbejder, at en Skræddersvend skal kunne gøre Broiløggerarbejde og en Direktør læsse Gødning, eller hvad det nu kan være. Det er ikke Hensigten med Arbejdsløshedslovgivningen, at den i Grunden skal tvinge Folk ud af deres sædvanlige Virksomhed.

Foss: Jeg har ikke noget imod at fortsætte Diskussionen om Snedkerfaget, for jeg føler mig ikke som en Teoretiker, der ikke kender noget til disse Forhold, dertil har jeg haft for meget at gøre med dem hele mit Liv. Men i og for sig tror